

Tárgy: Az ügyvédi tevékenység gyakorlása nem irányulhat jogszabály megkerülésére, jogszabályba ütköző célra, vagy ilyen jogügyletben való közreműködésre

**MAGYAR ÜGYVÉDI KAMARA
ORSZÁGOS FEGYELMI BIZOTTSÁG
MÁSODFOKÚ FEGYELMI TANÁCSA**

FF/ 070 / 2022.

A Magyar Ügyvédi Kamara országos fegyelmi bizottságának másodfokú fegyelmi tanácsa, **dr.** (...) ügyvéd fegyelmi ügyében a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Regionális Fegyelmi Bizottság fegyelmi tanácsának 2022. június 7. napján F.20/2019. sz. alatt hozott határozata ellen eljárás alá vont ügyvéd részéről bejelentett fellebbezés folytán 2022. december 14. napján tartott tárgyalásán a következő

határozatot

hozta:

A Magyar Ügyvédi Kamara országos fegyelmi bizottságának másodfokú fegyelmi tanácsa a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Regionális Fegyelmi Bizottság fegyelmi tanácsának F.20/2019. sz. határozatát helybenhagyja.

Kötelezi eljárás alá vont ügyvédet, hogy a másodfokú határozat kézhezvételétől számított 15 napon belül fizessen meg a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Ügyvédi Kamara pénztárába 50.000.-Ft, azaz Ötvenezer forint másodfokú átalányköltséget.

A másodfokú fegyelmi eljárás átalányköltségét a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Ügyvédi Kamara a jogerős és végrehajtható fegyelmi határozatban a költségek megfizetésére előírt határidő leteltét követő tizenöt napon belül átutalja a Magyar Ügyvédi Kamara részére.

A határozat jogerős.

A másodfokú határozatot az eljárás alá vont ügyvéd, és az országos fegyelmi főbiztos közigazgatási perben támadhatja meg. A keresetlevelet a másodfokú határozat kézbesítéstől számított 30 napon belül a közigazgatási perekre irányadó szabályok szerint kell az **országos fegyelmi bizottság** ellen – az **elektronikus kapcsolattartásszabályai** szerint - előterjeszteni. A perre a **Fővárosi Törvényszék kizárólagosan** illetékes.

Indokolás:

A Borsod –Abaúj- Zemplén Megyei Regionális Fegyelmi Bizottság Fegyelmi Tanácsa F/20/2019.sz.alatti határozatával megállapította, hogy fegyelmi eljárás alá vont ügyvéd két rendbeli szándékos fegyelmi vétséget követett el, és ezért 100.000 Ft azaz Egyszázezer forint pénzbírság fegyelmi büntetést szabott ki és egyben kötelezte 80.000 Ft átalányköltség megfizetésére.

A fegyelmi eljárás XY1 és XY2 panaszos bejelentése alapján indult meg, mely szerint az eljárás alá vont ügyvéd 2018. augusztus 7. napján, a ... hrsz. alatti ingatlanok vonatkozásában, néhai

... és néhai ... ajándékozó és .... megajándékozott között ajándékozási szerződést szerkesztett és ellenjegyzett, mely jogügylet miatt az ügyben büntető eljárás is indult.

A Rendőrkapitányság Bűnügyi Osztálya a büntető eljárást .../.../2018. sz.alatti határozatával megszüntette. A határozat ellen ugyan XY1 panaszt jelentett be, amelyet azonban a Járási Ügyészség B. .../2019/22.sz. alatti határozatával elutasított. Az ügyben a jogosultak részéről pótmagánvádas eljárásra nem került sor.

A nyomozást megszüntető határozatokból az volt megállapítható, hogy a büntető eljárásban az ügyvéd nem szerepelt elkövetőként, vele szemben nem volt büntető eljárás.

A büntető eljárás megismert iratainak a tartalma alapján, különösen a határozatok indokolásában rögzítettekre, a fegyelmi eljárás alá vont ügyvéd esetleges mulasztására, a fegyelmi tanács az eljárás további folytatását tartotta indokoltnak a fegyelmi eljárás korábbi felfüggesztése után.

A fegyelmi eljárás során megállapítást nyert az is, hogy az ügyben polgári peres eljárás is indult:

- (...) ajándékozó és a (...) megajándékozott között a (...). hrsz. alatti, és
  - (...) és (...) ajándékozó, továbbá (...) megajándékozott közötti, a (...) hrsz. alatti ingatlanok vonatkozásában kelt ajándékozási szerződések vonatkozásában, a szerződések érvénytelensége kapcsán, színlelt szerződésre való hivatkozás miatt, mely polgári peres eljárás során a **Járásbíróság P. (...)/2021/62.sz. alatti ítéletével megállapította, hogy mindkét – az eljárás alá vont ügyvéd által szerkesztett és ellenjegyzett - ajándékozási szerződés érvénytelen.** A polgári peres eljárás a fellebbezés elbírálása után, másodfokon is jogerős lett, érdemben az elsőfokú ítélet nem került megváltoztatásra.

A polgári peres eljárásban a járásbíróság hivatkozott az 1/2000. /I/7 / SzCsm rendelet 6.§. 10. bekezdésére, mely szerint személyes gondoskodást nyújtó szociális intézményben foglalkoztatott személy, valamint a Ptk. szerinti a közeli hozzátartozója és élettársa, az ellátásban részesülő személlyel tartási, életjáradéki és öröklési szerződést az ellátás időtartama alatt – illetve annak a megszűnését követő egy évig – nem köthet.

A polgári peres eljárás során meghozott jogerős ítéletben a bíróság tényállásként kiemelte, hogy az eljárás alá vont ügyvéd tényvázlatában az is rögzítésre került, hogy az ajándékozási szerződés előkészítésére 2018. augusztus 1.-én I.r. alperes kérte fel eljárás alá vont ügyvédet, és a tényvázlat már tartalmazta azt is, hogy az I.r. alperes a munkaköre kapcsán nem köthet tartási szerződést.

Az ítélet indokolása szerint, a bizonyítékok mérlegelésével azt lehetett megállapítani, hogy néhai (...) és néhai (...) szándéka nem ajándékozási, hanem tartási szerződés megkötésére irányult. Utalt az ítélet arra is, hogyha csak az ajándékozási szerződés lett volna a felek szerződési valós szándéka, nem került volna be ez a jogi tény az ügyvédi tényvázlatba, hogy megajándékozott nem köthet a munkakörénél fogva tartási szerződést.

A fenti tényállás alapján az elsőfokú Fegyelmi Tanács hivatkozott az Üttv. 1.§. (3.) és (5.) bekezdésére, továbbá a 107.§. a/ pontjára is és megállapította, hogy eljárás alá vont ügyvéd két rendbeli fegyelmi vétséget követett el a színlelt szerződésekben való, ügyvédként történt

közreműködése miatt, és a FESZ szabályzat 26.4.és 26.5 .pontjára figyelemmel, 100.000 Ft pénzbírsággal büntette és kötelezte a költségátalány megfizetésére is.

Az elsőfokú határozat ellen, a törvényes határidőben eljárás alá vont ügyvéd fellebbezést nyújtott be, melyben kérte a másodfokú Fegyelmi Tanácsot, hogy a BAZ Megyei Regionális Fegyelmi Bizottság Fegyelmi Tanácsának F. 2§/2019.sz. alatti határozatát változtassák meg és a fegyelmi vétség vádját alól mentse fel.

A részletesen indokolt fellebbezésében rámutatott arra, hogy szerinte miért került sor az ajándékozási szerződésekre; mert egyrészt nem volt az ajándékozóknak vérszerinti rokon leszármazójuk, továbbá házi gondozóra volt szükségük.

Hivatkozott a nyomozó hatóság nyomozást megszüntető határozatára is, melyben vizsgálták az ügyvédi visszaélés és a közokirat hamisítás elkövetését is. A tanúkihallgatások és a beszerzett adatok alapján ezen bűncselekmény vonatkozásában sem volt megállapítható az ügyvéd felelőssége. Az ellenjegyző ügyvéd minkét fél szándékát figyelembe véve készítette el az ajándékozási szerződést és az ügyfelek, mint akaratukkal megegyezőt írták alá a szerződést, mely nem tartalmazott valótlan adatokat és az eljáró ügyvéd nem kívánt jogtalan hátrányt okozni.

Vitatta a MÜK V. 74/4/2019/8.sz.alatti határozatát is, és részletesen kifejtette, hogy miért került a szerződésben rögzítésre, hogy az ajándékozás arra figyelemmel történik, hogy a megajándékozott vállalja, hogy az ajándékozót haláláig otthonában fogja ápolni, gondozni, és teljes körűen ellátni.

Szerinte a jogszabály csak a tartási, életjáradéki és öröklési szerződés kötését tiltja, az ajándékozást nem, az pedig nem volt színlelt, mivel abban nincs ellenszolgáltatás megállapítása. Előadta, hogy /a közben jogerőssé vált/ Járásbíróság ítélete jogsértő és megalapozatlan, amely szerinte sérti a Pp. 7.§. (8). bekezdését, továbbá sérelmezte azt is, hogy nem vette figyelembe a büntetőeljárás során beszerzett bizonyítás eredményét a polgári bíróság.

Hivatkozott arra is, hogy a szerződéskötéskor sem akarategység, sem szándékközösség nem volt a színlelt jogügylet megkötésére, ez nem nyert bizonyítást.

Több eljárásjogi hibára is hivatkozott, többek között az Üttv. 125.§ (1) és (2), a 126.§ (2) és (4) bekezdésére, mely szerint az elsőfokú fegyelmi Tanács a határidőket túl lépte, és alaptalan rágalomnak tartja, hogy fegyelmi vétséget követett el. Szerinte a szerződés elkészítésére csak szakmai szempont vezérelte.

A Magyar Ügyvédi Kamara Országos Fegyelmi Főbiztosa az FF/070/2022. sz.alatti észrevételeiben indítványozta, hogy a Másodfokú Fegyelmi Tanács az első fokú határozatot hagyja helyben a Üttv. 138. § (1) bek. c) pontja alapján és kötelezze a költségek megfizetésére. Álláspontja szerint az elsőfokú fegyelmi tanács megalapozott és részletesen indokolt döntést hozott.

A másodfokú Fegyelmi Tanács az ügyben tárgyalást tűzött ki, 2022. december 14. napjára. Eljárás alá vont ügyvéd – akadályoztatása miatt - a tárgyaláson nem jelent meg, de a tárgyaláson előadni kívánt észrevételeit írásban a MÜK részére 2022.12.03. napján megküldte. Ez a másodfokú fegyelmi tárgyaláson szó szerint ismertetésre került.

A MÜK fegyelmi biztosa álláspontját kifejtette, illetve fenntartotta.

A másodfokon eljáró Fegyelmi Tanács az iratokat áttekintette, a bizonyítékokat mérlegelte és figyelembe vette a panaszlott ügyvéd által előadottakat is.

A fellebbezés elbírálása során megállapítást nyert, hogy az első fokon eljáró fegyelmi tanács a tényállást helyesen állapította meg, és az abból levont jogi okfejtés is megfelelő volt, így az eljárás alá vont ügyvéd a 2017. évi LXXVIII.tv. / továbbiakban Üttv. 107.§-ban meghatározott fegyelmi felelőssége megállapítható.

A másodfokú fegyelmi tanács az elsőfokú, fegyelmi eljárás során, az ügy érdemére kiható eljárásjogi szabálysértést nem észlelt, a FESZ 24.24. pontjának megfelelően előterjesztett végindítvány is jogszerű volt.

Helyesen hivatkozott az elsőfokú határozat az Üttv. 1. § (3) és (5) bekezdésére.

Kiemeli a Másodfokú Tanács, hogy sem az Üttv, sem a FESZ szabályzat nem teszi lehetővé, hogy egy ügyvédi fegyelmi hatóság felülbíráljon egy jogerős bírósági döntést. Jelen ügyben a fellebbező ügyvéd által többször is kifejtett azon megállapítás, mely szerint a Bíróság döntése jogsértő és megalapozatlan, a fegyelmi másodfokú eljárás során nem foghat helyt.

A bíróság jogerős döntés alapján a (... és ...). hrsz alatti ajándékozási szerződések, - amelyeket az eljárás alá vont ügyvéd szerkesztett és ellenjegyzett - érvénytelenné váltak és a tulajdonjogok is visszajegyzésre kerültek. A bírósági ítélete már tény és nem jogkérdés.

Megjegyzi a Másodfokú Tanács, hogy a bírósági ítélet is hivatkozik az 1/2000. (1) (SzCsM rendelet 6. § (9) bekezdésére, amely a tiltást tartalmazza a tartási jogosultsággal kapcsolatosan.

Hivatkozik az eljáró Járásbíróság az ítéletének a 20.oldalának 194-es pontjában arra is, hogy nem vette figyelembe (eljárás alá vont ügyvéd) tanú vallomását, amelyben arra hivatkozott, hogy az ajándékozó érdekeiben került sor a 4.pont a szerződésbe.

Helyesen döntött tehát az elsőfokú fegyelmi tanács, amikor megállapította a két ajándékozási szerződést készítő ügyvéd fegyelmi felelősségét.

Az Üttv. 1. § (1) bek. szerint az ügyvédi hivatás - jogi szakértelemmel, törvényes eszközökkel és módon, a közhatalmi szervektől függetlenül - az ügyfél jogai és jogos érdekei érvényesítésének, kötelezettségei teljesítésének elősegítésére, az ellenérdekű felek közötti jogvita - lehetőség szerinti - megegyezéssel történő lezárására irányuló tevékenység, amely tevékenység magában foglalja az igazságszolgáltatásban való közreműködést.

Az Üttv. 1.§ (2) bek. szerint az ügyvédi tevékenység az ügyfél és az ügyvédi tevékenységet gyakorló közötti bizalmon alapul, amelyet mindenki köteles tiszteletben tartani.

Az Üttv 1.§ (3) bekezdése szerint az ügyvédi tevékenység gyakorlójának az ügyvédi tevékenységet lelkiismeretesen, a legjobb tudása szerint, a jogszabályok megtartásával kell gyakorolni.

Az Üttv. 1. § (5) bekezdése szerint az ügyvédi tevékenység gyakorlása nem irányulhat jogszabály megkerülésére, jogszabályba ütköző célra, vagy ilyen jogügyletben való közreműködésre.

A jogerős ítélet szerint mindkét ajándékozási szerződés tartási szerződést leplez, és ennek alapján megállapította mindkét szerződés érvénytelenségét.

A fentiekben rögzítettekre figyelemmel, a másodfokú fegyelmi tanács az elsőfokú fegyelmi tanács határozatát, az Üttv. 138.§ (1) bek.c./ pontja szerint helyben hagyta.

A másodfokú fegyelmi tanács a rendelkezésre álló iratok alapján megállapította, hogy az első fokon eljáró Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Regionális Fegyelmi Bizottság fegyelmi tanácsa a tényállást és az ebből levont jogi következtetéseit helyesen tárta fel.

A másodfokú fegyelmi Tanács az eljárás alá vont ügyvédet 142.§ (2) bekezdése és a fegyelmi eljárásról szóló 20/2018. (XI.26.) MÜK szabályzat (FE.) 40.2. c./pontja alapján kötelezte a másodfokú fegyelmi eljárás átalányköltségének a megfizetésére.

A másodfokú határozat jogerőre emelkedéséről a Másodfokú Fegyelmi Tanács a FE. 35.5. pontja alapján rendelkezett.

A másodfokú határozat ellen a közigazgatási perekre vonatkozó szabályoknak megfelelő perindítás lehetőségét az Üttv. 139. § (1) bekezdése biztosítja (...)

K.m.f.

Budapest, 2022. december 14.

4. sz. Fegyelmi Tanács

A határozat jogerős és 2023.02.17. napján végrehajtható.